

GORRO FRIGI Free Light (6a 155m)

Equipada per:
Agustí Cardona (setembre de 1996)
Material:
9 cintes exprés

La Gorra Frígia es troba crivellada de vies per les quatre bandes, la majoria fotocòpies de les seves veïnes, que quan no les creuen les trepitgen directament aportant poc o res, a part d'inflar l'ego dels seus aperturistes capaços d'obrir a tant insigne agulla. D'entre tot aquest desori generalitzat en destaquen algunes vies per clàssiques com la *Badalona* o ben trobades com ara la *Stromberg* o la *Magic Line*... Una altra agradable sorpresa la vam tenir l'altre dia escalant l'oblidada *Free Light*.

Aquesta fou oberta per dalt, però al contrari que altres itineraris de l'agulla les assegurances prenen una mica de distància, atorgant-li cert caràcter que no trobarem a la majoria de vies de la Gorra. Si a això li sumem uns llargs mantinguts en el seu grau i la bona roca de la zona, tenim un conjunt prou interessant per tornar-nos a atansar a aquesta concorreguda roca.

- Via: Free Light
- Zona: Montserrat – Gorros
- Dificultat: 6a (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 155 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Equipada amb espits
- Material: 9 cintes exprés i una baga savinera pel darrer llarg
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Per arribar fins la Gorra Frígia ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni direcció cap a la Gorra. Un cop estiguem a l'alçada de la canal entre la Magdalena Superior i el Gorro Frigi, ens desviem del camí i pugem uns 30 metres, on es troba l'inici de la via, uns metres a l'esquerra de la via [*Bella Easo*](#).

L1(V)

Des de peu de via es veu el primer espit, uns cinc metres per sobre del terra. Els primers metres tenen aquell tacte tant típic de les zones ombrívols de Montserrat; no obstant de la roca millora ràpidament. Les assegurances estan distanciades, cosa gens corrent al Gorro, fet que li dona cert caràcter a la via. El pas clau del primer llarg el trobem poc abans d'arribar a la reunió, on haurem de superar una panxa de presa petita que demana una mica de traça. 40 metres, 6 espits.

L2(6a)

L'inici del segon llarg és la part més difícil de la via, on haurem d'enfilar-nos sobre un llavi que ens deixa davant uns metres absolutament verticals on haurem de tibar de preses justes per superar-lo. Un cop passat el tram encara ens queda una bonica placa vertical i mantinguda que ens farà anar concentrats fins que comença a afluir, moment en que la via creua amb la veïna [*Bella Easo*](#) (no marxeu cap a l'esquerra seguint els llaminers parabòls). La reunió la trobarem uns metres més amunt, un xic a la dreta. 40 metres, nou espits.

L3(V+)

Sortim en diagonal a la dreta per de seguida seguir flanquejant amb uns passos tècnics i elegants

fins cosir el segon espit. Continuem amunt amb algun pas exigent fins que la paret comença a tombar progressivament fins la reunió. 30 metres, 6 espits.

L4(IV+)

Iniciem la tirada amb uns primers metres verticals que de seguida afluixen i continuem amunt per una bonica i fàcil placa inclinada fins a una savina que podem encintar. Ens enfilem a una nova placa superant una fissura horitzontal i arribem al cim sense més contratemps, on muntem la reunió aprofitant la creu. 45 metres, 3 espits.

Descens:

Anem a buscar la via normal (fites) on hi ha instal·lats uns passamans i cadenes que ens porten cap a la canal entre la Magdalena i el Gorro, que ens mena finalment al camí de sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Tot i ser una via equipada per dalt les assegurances tenen aire i fan que tinguem que escalar, quelcom difícil a la majoria de vies del Gorro.
- Molt ràpida i mantinguda en el seu grau, combinable amb altres [vies veïnes](#).
- Totes les reunions molt còmodes.
- Bona opció per les tardes d'estiu.